

4. Бондар О.В. Менеджмент інноваційної діяльності машинобудівних підприємств : автореф. дис. ... канд. екон. наук / Бондар О.В. // КНУ ім. Тараса Шевченка. – Київ, 2002. – 20 с.
5. Бондар-Підгурська О. В. Науково-методологічні засади сталого інноваційного соціально орієнтованого розвитку економіки : монографія / Бондар-Підгурська О. В. – Полтава : ПУЕТ, 2016. – 531 с.
6. Бондар-Підгурська О. В. Науково-методичні аспекти інноваційного розвитку гірничодобувної промисловості в контексті сталого зростання / Бондар-Підгурська О. В. // Науковий вісник Національного гірничого університету. – 2014. – № 1. – С. 143–152.

ПІДВИЩЕННЯ РОЛІ АДАПТАЦІЇ В СИСТЕМІ УПРАВЛІННЯ ОРГАНІЗАЦІЄЮ

С. О. Павленко, студент спеціальності Менеджмент, група МЕНБ-41

О. П. Білінська, науковий керівник, ст. викладач кафедри менеджменту

Вищий навчальний заклад Укоопспілки «Полтавський університет економіки і торгівлі»

У сучасних швидкоплинних умовах функціонування кожна організація намагається постійно адаптуватися для збереження своєї конкурентоспроможності на ринку. З урахуванням змін навколишнього середовища, адаптація та управління змінами набуває все більшої актуальності в сучасному управлінні організацією.

Адаптацію в широкому значенні розуміють як пристосування до змін в існуючому середовищі. Звичайно, адаптація кожної організації вимагає конкретних змін по всій системі управління, одночасно стимулюючи її до розвитку. Основною метою адаптації в змінних умовах є формування гнучкої системи управління, здатної до переорієнтації організації та ринку.

Аналіз досліджень науковців щодо наявних підходів до визначення видів адаптації організації дає можливість класифікувати їх за основними різними ознаками:

- за сферою реалізації;
- за функціональною сферою;
- за часовою характеристикою;
- за способом дії;
- за мірою охоплення;

- за ступенем та ефективністю використання засобів виробництва;
- за характером зміни параметрів;
- за типом адаптивної реакції;
- за рівнем управління;
- за засобами адаптації;
- залежно від факторів зовнішнього середовища;
- за рівнем адаптації;
- за ступенем прогнозованості змін зовнішнього середовища;
- за кінцевим результатом;
- за характером змін, що вносяться.

Процес управління адаптацією необхідно розглядати як частину загальної системи управління, тому науковці все частіше використовують таке поняття, як адаптивне управління. На думку більшості авторів, адаптивне управління розглядається як сукупність дій і методів, що характеризуються здатністю управляючої системи реагувати на зміну зовнішнього середовища.

Отже, адаптивне управління має розглядатись як окремий вид управління та здійснюватися за допомогою нових методів управління орієнтованих на пристосування до змін у зовнішньому середовищі. Пошук найефективніших варіантів управлінського рішення, направленою на функціонування й розвиток підприємств у конкурентному середовищі є головною метою такого управління.

Список використаних інформаційних джерел

1. Алексеев С. Б. Адаптивное управление конкурентоспособностью предприятия: монография / С. Б. Алексеев. – Донецк : ДонНУЭТ, 2007. – 170 с.
2. Буднік М. М. Адаптація промислових підприємств до ринкових умов господарювання : автореф. дис. ... канд. екон. наук: 08.06.01 / М. М. Буднік. – Х., 2002. – 19 с.
3. Степанова Ю. Л. Поняття адаптації підприємства / Ю. Л. Степанова // Економіка. Менеджмент. Підприємництво : зб. наук. пр. – 2007. – № 18 (II). – С. 57–61.
4. Пономаренко В. С. Стратегія розвитку підприємства в умовах кризи : монографія / В. С. Пономаренко, О. М. Тридід, М. О. Кизим – Харків : Видавничий дім «ІНЖЕК», 2003. – 328 с.
5. Раєвнева О. В. Управління розвитком підприємства: методологія, механізми, моделі : монографія / О. В. Раєвнева. – Харків : ВД «ІНЖЕК», 2006. – 496 с.